

UZVARĒTĀJI SACENSĪBĀ

par labības ražas ātrāku un kvalitatīvāku novākšanu sezonā

KOMBAINU E-516 GRUPĀ

Jānis Ozoliņš — iekūlis 618 tonnas,

Vladimirs Agafonovs — 494 tonnas,

Fjodors Gorins — 441 tonnu.

KOMBAINU SK-5 GRUPĀ

Sergejs Anuškovs — iekūlis 202 tonnas,

Kuprijans Anuškovs — 191 tonnu,

Platons Leonovs — 185 tonnas.

GRAUDAUGU PĀRVADĀŠANĀ

Jānis Valters pārvedis 657 tonnas,

Sergejs Stepanovs — 578 tonnas,

Bronislavs Krusts — 461 tonnu,

Aleksandrs Tumašovs — 419 tonnas.

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIES!

JAUNAIS CEĻS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRĀ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS, KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

SESTDIENA,
3. SEPTEMBRIS,
1988. g.
№ 36 (71)

Cena 2 kap.

VISUR ROSME

Septembrī uz laukiem satiekas labības kombaini ar graudu sējmašīnām, izbrauc arī cita ražas novākšanas tehnika, rosās arāji. Šīs nedēļas vidū lauksaimnieciski industriāla aina bija vērojama laukos pie Pieniņiem. Vienā ceļa malā stāvēja graudu kombaini SK — 5, bet otrā viri naski uzpildīja sējmašīnas un pēc brīža atkal lieca slaidus lokus pa sastrādātu lauku. Netālu viņi jau paguvuši atstāt savu darba pēdas — tur pletās sadīzīti ziemāju lauki. Bet pamalē s meža lēnām savilkās un cēlās gšup melni zils mākonis. Drīz tas bija klāt, pirms laika aprāva darbus, atvēsināja mehanizatoru karstās pieres. Udens lāses bezvējā sijāja lēnām, svērtēniski — tas nozīmēja, ka uz ilgu laiku. Pie darba nevarēja tikt arī nākamajā dienā.

Tāda bija šī vasara, tāds pieņācis arī rudens. Saule «te pasmaida, te projām iet». Un ir veikli jāmanevrē, lai izdevīgā brīdī pagātu ko izdarīt.

Labības novākšana iegājusi pēdējos hektāros, plašumā vērsās ziemāju sēja un kartupeļu novākšana, turpinās lopbarības krājumu papildināšana un mehanizatori uzsaukuši augsnes rudens apvēršanu. Visi darbi darāmi reizē, bet visi tiek

stipri traucēti. Todien drīz pēc sējējiem agregāts nācās apturēt arī kartupeļu vācējiem.

Par to, ka viņiem katrs hektārs, katra tonna raušus jāizrauj, liecina gan lielās ūdens pelķes sadīgušajos ziemajos, gan nenovāktos kartupeļu vagās un vēl nepoplauto graudaugu lauku ieplakās.

Viena no kartupeļu racēju ekipāžām (attēlā) strādāja uz lauka netālu no lielfermas «Progress» — pilsētas pievārtē. Lai arī lauks bijis apsmidzināts pret nezālēm, tomēr tās savairojušās, masas lielum novākts pēc applaušanas, tomēr neļauj racējiem strādāt labi, daļa bumbuļu izbirst atpakaļ uz lauka un gribot vai negribot jāorganizē otrreizēja pārļastšana. Tāpat tas ir pirmajā ražošanas iecirknī.

Vienīgā izeja no stāvokļa šajā saspriegtajā laikā — operatīva manevrēšana ar tehniku un darbaspēku, ko arī cenšas panākt abos kolhoza ražošanas iecirkņos.

PANORĀMA

PLAUJAS DIENĀS

Grūti bija kombainieriem pievarēt galvenos labības laukus, vēl grūtāk klājas tagad — pēdējos hektāros. Tiem palikušajiem spēkiem, kuru uzdevums «apcirst astes», aizvien biežāk un ilgāk jākavējas lauka malā, tā arī reizēm nesagaidot, kad vārpas apzūs. Zeme vairāk un vairāk piemirst, kombaini grimst. Daļa vīru, kas bija devušies pēc maizei, jau izbraukuši citos, svarīgākos darbos, piemēram, kartupeļu, «otrās maizei» glābšanā.

Laikā no 14. līdz 16. jūlijam lielāko iekūlumu — ap 40 tonnām — vidēji dienā sasniegta V. Abajevs. V. Agafonovs iekūla vairāk par 38 tonnām, J. Ozoliņš — 33 tonnām, F. Gorins — 30 tonnām. Viņi strādāja ar VDR ražotajiem kombainu E — 516.

Nākošā nedēļa izrādījās sarežģītāka, sešas dienas — no otrdienas, 19. jūlija, līdz svētdienai, 24. jūlijam, nevienam no viņiem neizdevās pārkāpt 30 tonnu robežu. Lielākais vidējais iekūlums šajā laikā bija J. Ozoliņam — nedaudz pietrūka līdz 30 tonnām. Kombaini

SK — 5 šajā laikā vēl nebija iesaistījušies darbā.

Pilnu nedēļu — septiņas dienas — kā vieni, tā otri nostrādāja, sākot ar 25. jūliju. Kaut gan, atskatoties uz atsevišķām dienām, iekūlums visai svārstīgs. Lielākais vidēji šajā posmā bija V. Abajevam — tuvu 27 tonnām, otrajā vietā ierindojās A. Malahovs ar apmēram 23 tonnām. Kombainu SK grupā no pieciem labākajiem to vadītājiem pirmajā vietā šajā posmā izvirzījās J. Ūzulnieks ar aptuveni 13 tonnām iekūluma. Vairāk par 12 tonnām bija P. Leonova kontā, vairāk par 11 tonnām — S. Anuškovam.

Soferu darbs atkarīgs no tā, kas ir kombainu graudu tvērtēs. Laikā no 14. līdz 24. jūlijam vislabāk paveicās J. Valteram, kurš pārveda vairāk par 266 tonnām, S. Stepanovam — 214 tonnām, no 25. jūlija un līdz mēneša beigām — S. Stepanovam — vairāk par 226 tonnām, J. Valteram — 219 tonnām. Augusta pirmajā nedēļā — B. Krustam — 130 tonnām.

JURIS KAUSA

PALDIES PAR ČAKLUMU

Ceturdesmit Preiļu abu vidusskolu audzēkņu pārsvarā mēneša, vasarā strādāja mūsu agrofirms cietes rūpnīcas saldās produkcijas ceļā — papīrišķos ietīna konfektes «Gofīna». Savu vasaras brīvdienu laikā skolu jaunatne izdarīja lielu pakalpojumu mūsu rūpnīcai ar savu čaklumu, izdarīja. Paldies palīgiem par darbu!

Visi viņi pelnījuši sirsniņģus pateicības vārdus, daudziem šis darbs vairs nebija sākams un mācāms no jauna — konfekšu ceļā strādājuši arī agrāk. Piemēram, Lenočka Baikova, šeit pa vasaras brīvdienām strādāja jau kopš 1984. gada, iemantojusi konfekšu ietinējas specialitāti. Meitenei darbs iepatīkās, nolēmusi iemācīties par pārdevēju.

Es labprāt nosauktu visus skolēnus, kuri strādā ceļā, taču to neļauj ierobežotā avīzes platība. Lai arī šoreiz daudzū čaklo palīģu vārdi paliks neminēti, tas tomēr nenozīmē, ka viņi būtu strādājuši sliktāk par citiem, ka mēs viņiem nebūtu pateicīgi par darbu. Centīģas bija Anīta Dzene, Larisa Berjoza, Ira Lavrenova, Ļena Dorofejeva, Katja Golubeva, Inna Šindareva, Larisa Lukjanova un daudzi citi.

Atkal sācies jauns mācību gads un skolēni, mūsu palīģi, atgriezušies savās skolās kabinetos, stājušies pie savu galveno uzdevumu risināšanas — iemācīties uzdotu vielu, iegūt izglītību, specialitāti, jo tautas saimniecībā viņus gaida kā augstas kvalifikācijas darba darītāģus. Darbs ceļā pavēris to priekškaru, aiz kura sākas patstāvīgā darba noslēģumi.

Paldies par darbu un labas sekmes mācībās!

Vera LEONOVA,
agrofirms kadru nodaģas priekšiece.

